

ændringsforslag af nysnævnte Landsthingsmand, der gaaer ud paa, at 3 Nummere skulle udgaae; dette vil blive betragtet som særskilt Underændringsforslag til hvert Nummer for sig. — Den 3die Landsthingsmand for 3die Kreds har meddeelt mig, at han, dersom de af ham stillede Ændringsforslag angaaende de 6 første Nummere forkastes, ønsker at tage de andre Ændringsforslag tilbage. Dette kan imidlertid ikke skee, efterat Afstemningen er begyndt, og jeg vil derfor foreslaae Thinget at dele Forhandlingen og Afstemningen i 2 Afsnit, saaledes at der først forhandles om de 6 første Nummere med de dertil stillede Ændringsforslag. Dette er ganske vist ikke fuldkommen correct, men efter Sagens Veffaffenhed seer jeg dog ikke nogen Betænkelighed derved, og jeg vil altsaa gjøre det, hvis Thinget ikke har Noget at indvende derimod. (Ophold). Jeg sætter saaledes først under Forhandling og Afstemning de 6 første Nummere, hvortil der af den 3die Landsthingsmand for 3die Kreds er stillet Ændringsforslag for hvert Nummer, og skal give Ordet til den ærede Ordfører for Udvalget.

Ordføreren (Madvig): Da det nedsatte Udvalg i den forelagte Betænkning har udtalt sig saa udførligt om de Spørgsmaal, som dette Lovudkast synes at give Anledning til, baade kan og bør jeg udføre det Hverd, som her paahviler mig som Ordfører, saa kort som muligt. Jeg skal tillade mig først at gjøre opmærksom paa, at der i Betænkningen er indløbet et Par Trykfeil, hvoraf de væsentligste ere, at der paa Sp. 14, øverste Linie, staaer 23de Januar 1850 istedetfor 23de April 1850, og dernæst, at der i Anmærkningen Sp. 19 staaer 44 og 9, hvilket skal være 44 og 6; endelig er der paa samme Spalte lidt før Midten indløbet en lille Ulydelighed, derved at Ordet „Nummer“ er udsaldet; der staaer: „deraf 13 med 16 Aars Ophold, 30 Svenskere med 16 Aars Ophold“; det skal være: „deraf Nr. 13 med 16 Aars Ophold, Nr. 30, Svensker“, osv.

Det vil sees af Betænkningen, at Udvalget først har opstillet det strengeste Synspunkt, under hvilket Indfødsretten kan betragtes saaledes, at den politiske Indfødsret, forskjellig

fra Opholds- og Næringsretten, skulde tilstaaes deels som en Væresret, deels som en Betingelse for Fremmedes Ansættelse i Statens Tjeneste, hvor der maatte være særlig Trang dertil. Fleertallet af Udvalgets Medlemmer helber til at ansee denne Betragtning af Indfødsretten som den, der i sig selv er den rigtige, og som man maaskee bør søge at komme tilbage til, men har ikke troet for Dieblicket efter de forskjelligte Opfattelser, som have gjort sig gjældende i en temmelig lang Række af Aar, pludselig at burde opfordre Thinget til at anvende denne Betragtning i Praxis ligeoverfor Ministeriet og ligeoverfor de Vedkommende, der ere opførte i Lovudkastet. Dernæst har Udvalget antydet et noget mildere Standpunkt, som dog er lidt strengere end det, hvortil Lovudkastet har holdt sig, idet man har søgt at bestemme et noget større Naremaal for Opholdet her i Landet, som maatte kræves af de Personer, som skulde have Indfødsret, naar de ikke have særlige Fortjenester, — og ved den forelagte Lov saavel som ved de fleste andre, der ere forelagte efter Statsforfatningens Forandring, vil man see, at der i Grunden slet ikke er Tale om Fortjeneste. Men selv dette mildere Standpunkt, ifølge hvilket man for Fremmede med Undtagelse af Nordmand og Svenskere, for hvem Udvalget har troet at kunne opstille en lavere Grændse, skulde kræves 15 Aars Ophold i Landet, — selv dette mildere Standpunkt har Udvalget ikke troet i dette Dieblik at burde fastholde, skjøndt der hos Enkelte har været Stemning derfor, ligesom det vil sees, at Udvalget har udtrykt sig saaledes, at det sinner igjennem, at man helst ønskede, at dette Standpunkt for Fremtiden kunde blive fastholdt ved Overenskomst mellem Indenrigsministeriet og Rigsdagen. Jeg vilde ønske, at de Udtalelser, der ere fremkomne i Udvalgets Betænkning, støttede af Thinget, om end blot ved et stilltiende Samtykke, kunde føre til, at vi, hvis vi overhovedet skulle give Indfødsret anderledes end som politisk Væresret eller som Betingelse for offentlig Ansættelse, kom til at fastlaae en Grændse af ibetmindste 15 Aar for Fremmede, der ikke høre til de nærmest med os beslægtede Folk, som det mindste Naremaal af Ophold her i